

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 25. juli 2003

om hvordan lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør behandles i elektroniske kommunikationsnet med henblik på alarmtjenester, der er udbygget med opkaldslokalisering

(meddelt under nummer K(2003) 2657)

(EØS-relevant tekst)

(2003/558/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾, særlig artikel 19, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Ifølge Rådets beslutning 91/396/EØF af 29. juli 1991 om indførelse af et fælleseuropæisk alarmnummer ⁽²⁾ skulle medlemsstaterne sørge for, at nummer 112 indføres i det offentlige telefonnet som fælleseuropæisk alarmnummer senest den 31. december 1992, idet der dog var mulighed for at udsætte fristen til 31. december 1996 på visse vilkår.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽³⁾ foreskriver, at virksomheder, der driver offentlige telefonnet (i det følgende: »operatører«), i det omfang det er teknisk muligt, skal stille lokaliseringsoplysninger om alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer, 112, til rådighed for beredskabsinstanser. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁴⁾ fastslår, at udbydere af offentlige kommunikationsnet og -tjenester kan suspendere blokering af visningen af tilsluttet nummer og se bort fra, at en abonnent eller bruger har nægtet eller ikke har givet sit samtykke til, at lokaliseringsdata behandles for specifikke linjer med henblik på at give organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendt som sådanne af en medlemsstat, herunder retshåndhævende myndigheder, ambulancetjenester og brandvæsener, mulighed for at reagere på sådanne opkald.

(3) Selvom denne henstilling vedrører 112 med opkaldslokalisering, er det underforstået, at parallelle nationale alarmnumre udbygges med samme funktion efter samme principper. Organisationer, der driver private telekommunikationsanlæg berøres ikke af denne henstilling.

(4) En vellykket indførelse af E112-tjenester i hele Fællesskabet forudsætter, at implementeringsproblemerne løses, og at tidsplaner for indførelse af nye systemer samordnes. I den koordinationsgruppe om udryknings-tjenesters adgang til lokaliseringsoplysninger (CGALIES, Co-ordination Group on Access to Location Information by Emergency Services), som Kommissionen nedsatte i maj 2000, har aktører fra den offentlige og den private sektor drøftet og er nået til enighed om principperne for en harmoniseret og rettidig implementering.

(5) I forlængelse af anbefalingen fra CGALIES bør udbydere af offentlige telefonnet gøre sig enhver mulig anstrengelse for at tilvejebringe og overføre de mest pålidelige lokaliseringsdata for den kaldende part i forbindelse med alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112.

(6) I E112-tjenestens første fase anses det for mere formålstjenligt at anvende dette »best efforts«-princip frem for at indføre obligatoriske ydeevnekrav til stedfæstelse. Men efterhånden som alarmcentraler og udrykningstjenester får praktiske erfaringer med lokaliseringsoplysninger, vil deres krav blive præciseret. Desuden vil der ske en udvikling af lokaliseringsteknologien, både i mobilnet og i satellitbaserede lokaliseringssystemer. Derfor må »best efforts«-fremgangsmåden tages op til revurdering efter den første fase.

(7) Det er vigtigt, at alle medlemsstater tilrettelægger fælles tekniske løsninger og fremgangsmåder for tilvejebringelse af E112. Der bør udarbejdes fælles tekniske løsninger i de europæiske standardiseringsorganisationer for at lette indførelsen af E112, tilvejebringe driftskompatible løsninger og mindske omkostningerne ved indførelsen for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 217 af 6.8.1991, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

- (8) En harmoniseret løsning for hele Europa ville lette interoperabiliteten for fremtidige avancerede sikkerhedsapplikationer, som f.eks. opkald, der kan igangsættes manuelt eller automatisk fra en telematikterminal i køretøjerne. Sådanne opkald kan levere yderligere oplysninger, som f.eks. om antallet af passagerer i en bil eller bus, kompasretning, indikationer fra sammenstøds-sensorer, godstype, når der er tale om farligt gods, eller helbredsoplysninger for fører og passagerer. Den kraftige trafik over grænserne i Europa giver øget behov for en fælles dataoverførselsprotokol for at undgå uklarhed og fejlfortolkninger af overførte data, når sådanne oplysninger overføres til alarmcentraler og udrykningstjenester.
- (9) Ordningerne for operatørernes overførsel af lokaliseringsoplysninger til alarmcentraler bør tilrettelægges gennemskueligt og uden forskelsbehandling, også for så vidt angår eventuelle omkostningsforhold.
- (10) En effektiv indførelse af alarmtjenester med opkaldslokalisering forudsætter, at udbydere af offentlige telefonnet eller -tjenester stedfæster den kaldende part og automatisk overfører de relevante lokaliseringsdata til enhver relevant alarmcentral, der er i stand til at modtage og udnytte de overførte lokaliseringsdata.
- (11) Direktiv 2002/58/EF kræver generelt, at borgenes ret til privatlivs- og databeskyttelse respekteres fuldt ud, og at der træffes passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger med dette formål. Det tillader dog udrykningstjenester at bruge lokaliseringsdata uden den pågældende brugers samtykke. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at der er gennemskuelige procedurer for den måde, hvorpå udbyderen af et offentligt kommunikationsnet og/eller -tjeneste kan se bort fra, at en bruger midlertidigt har nægtet eller ikke har givet samtykke til, at lokaliseringsdata behandles for specifikke linjer med henblik på organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendte som sådanne af en medlemsstat.
- (12) Foranstaltninger under EF-handlingsprogrammet for civilbeskyttelse (i det følgende: »handlingsprogrammet for civilbeskyttelse«)⁽¹⁾ bør sigte mod at bidrage til, at civilbeskyttelsesmålsætninger inddrages i Fællesskabets øvrige politikker og foranstaltninger og til programmets sammenhæng med andre EF-foranstaltninger. Dette giver Kommissionen beføjelse til at gennemføre foranstaltninger med det sigte at øge beredskabet i civilbeskyttelsesorganisationer i medlemsstaterne ved at forbedre deres evne til at sætte ind over for katastrofesituationer og forbedre deres teknik og metoder i forbindelse med indsats og afhjælpning af presserende følgevirkninger efter katastrofer. Dette kan omfatte alarmcentralers og udrykningstjenesters behandling og udnyttelse af lokaliseringsoplysninger for alarmopkald til E112.
- (13) Hvis denne henstillings mål skal nås, bliver behovet for fortsat dialog mellem operatører af offentlige net, tjenesteudbydere og myndigheder, herunder udrykningstjenester, endnu stærkere.
- (14) Når de nationale myndigheder rapporterer om situationen med hensyn til indførelsen af E112, bør de gøre rede for, hvilke tekniske hindringer der i givet fald er for indførelse af E112 for særlige kategorier af slutbrugere, og for, hvilke tekniske krav der stilles til håndtering af alarmopkald via SMS-beskeder eller andre teledatatjenester.
- (15) Foranstaltningerne i denne henstilling er i overensstemmelse med udtalelse fra Kommunikationsudvalget, jf. direktiv 2002/21/EF, artikel 22 —

HENSTILLER FØLGENDE:

- Medlemsstaterne bør anvende nedenstående harmoniserede vilkår og principper for, hvordan lokaliseringsoplysninger om kaldende part stilles til rådighed for udrykningstjenester i forbindelse med alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112.
- I denne henstilling forstås ved:
 - »udrykningstjeneste«: en tjeneste, der er godkendt som en sådan af medlemsstaten, og som yder omgående og hurtig bistand i situationer, hvor der er direkte risiko for liv eller lemmer, for individuel eller kollektiv sundhed eller sikkerhed, for privat eller offentlig ejendom eller for miljøet, men ikke nødvendigvis kun i disse situationer.
 - »lokaliseringsoplysninger«: i et offentligt mobilnet betegner udtrykket behandlede data, der angiver den geografiske position for en brugers mobilterminal, og i et offentligt fastnet betegner det data om termineringspunktets fysiske adresse.
 - »E112«: en alarmtjeneste, der benytter det fælleseuropæiske alarmnummer, 112, og er udbygget, så den videreformidler lokaliseringsoplysninger om den kaldende part.
 - »alarmcentral«: en fysisk lokalitet, hvor alarmopkald modtages under en offentlig myndigheds ansvar.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 53.

3. Medlemsstaterne bør udarbejde detaljerede regler for operatører af offentlige net omfattende bl.a. bestemmelserne i punkt 4-9 nedenfor.
4. For hvert alarmopkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112, bør operatører af offentlige telefonnet automatisk ved netinitiering overføre de bedste foreliggende lokaliseringsdata for den kaldende part til alarmcentralerne i det omfang det er teknisk muligt. I den mellemliggende periode frem til afslutningen af den i punkt 13 nævnte undersøgelse kan det accepteres, at operatører stiller kun stiller lokaliseringsoplysninger til rådighed efter anmodning.
5. Operatører af faste offentlige telefonnet bør stille installationsadressen for den linje, hvorfra alarmopkaldet foretages, til rådighed.
6. Operatører af offentlige telefonnet bør tilvejebringe lokaliseringsoplysninger uden forskelsbehandling og navnlig ikke levere oplysninger af forskellig kvalitet, alt efter om de vedrører operatørens egne abonnenter eller andre brugere. For faste net omfatter begrebet »andre brugere« også brugere af offentlige betalingstelefoner. For mobilnet eller mobilitetsapplikationer omfatter »andre brugere« også roamere, besøgende brugere og i givet fald brugere af mobilterminaler, der ikke kan identificeres ved hjælp af abonnent- eller brugernummer.
7. Alle lokaliseringsoplysninger bør ledsages af en identifikation af det net, hvorfra opkaldet udgår.
8. Operatører af offentlige telefonnet bør sørge for, at kilder til lokaliseringsoplysninger, herunder adresseinformationer, er ajourførte og indeholder korrekte oplysninger.
9. For hvert alarmopkald, for hvilket abonnent- eller brugernummeret er blevet identificeret, bør operatører af offentlige telefonnet sætte alarmcentraler og udrykningstjenester i stand at forny lokaliseringsoplysningerne ved hjælp af tilbagekaldsfunktionalitet (udtrækning) med henblik på håndtering af alarmsituationen.
10. For at lette dataoverførsel mellem operatører og alarmcentraler bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af en fælles åben grænsefladestandard, og særlig en fælles dataoverførselsprotokol, der vedtages af ETSI, Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation, når en sådan foreligger. En sådan standard bør være fleksibel nok til at opfylde fremtidige krav, efterhånden som de opstår, f.eks. fra telematikterminaler i køretøjer. Medlemsstaterne bør sikre, at grænsefladen egner sig bedst muligt for effektiv håndtering af alarmsituationer.
11. I forbindelse med forsyningspligtdirektivets bestemmelser om pligt til indførelse af E112-tjenester, bør medlemsstaterne informere deres borgere om E112-tjenestens eksistens, anvendelse og fordele. Borgerne bør oplyses om, at et opkald til nummer 112 sætter dem i forbindelse med udrykningstjenester i hele Den Europæiske Union og medsender oplysning om, hvor de befinder sig. De bør derudover informeres om, hvilken udrykningstjeneste der vil modtage deres lokaliseringsoplysninger, og om andre forhold, der skal sikre at deres persondata behandles korrekt.
12. Som led i den fortsatte udvikling af koncepter og teknologi tilskyndes medlemsstaterne: til at fremme og støtte udvikling af tjenester med henblik på assistance i nødsituationer, f.eks. for turister og rejsende og for vej- eller banetransport af farligt gods, herunder håndteringsprocedurer for overførsel af lokaliseringsdata og andre oplysninger af betydning i nødsituationer eller ulykkestilfælde til alarmcentraler; til at støtte udvikling og indførelse af fælles grænsefladespecifikationer til sikring af driftskompatibilitet mellem sådanne tjenester på europæisk plan; og til at tilskynde til udnyttelse af lokaliseringsteknologi med stor præcision, som f.eks. netlokaliseringsteknologi af tredje generation og globale satellitnavigationssystemer.
13. Medlemsstaterne bør forlange af deres nationale myndigheder, at de aflægger rapport til Kommissionen om situationen vedrørende gennemførelsen af E112 ved udgangen af 2004, så Kommissionen kan foretage en undersøgelse under hensyntagen til nye krav fra alarmcentraler og udrykningstjenester og til udviklingen i de tekniske muligheder for lokalisering.
14. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen